

The background is a painting of a forest scene. A stream flows through the center, surrounded by lush green foliage and tall, slender trees. The lighting is soft, suggesting a misty or early morning atmosphere. The colors are primarily greens and blues, with some warmer tones in the background.

Наталія Мітюхіна

Казка ображеного лісу

Скадовськ 2017

Дорогий читачу!

А чи знаєш ти, що все, що оточує тебе навколо – це жива природа. Тварини, комахи, дерева, кущі, квіти – усі вони живі організми зі своїми потребами. Як іти, вони повинні харчуватися, пити. Як іти, люблять тепле сонечко, можуть відчувати задоволення, біль. Від твого ставлення до живої природи залежить її добробут. Коли ти будеш турбуватися про навколишнє середовище, воно обов'язково віддячить тобі пахучою квіткою, тінню в спекотні дні, чистою водою із прозорого джерела.

Пам'ятай про це!
З повагою Наталія Мітюхіна

Казка ображеного лісу

Кожен хоч раз у своєму житті відпочивав у лісі біля озера, річки чи ставка. Як там було гарно! Букет пахощів, співи птахів, легенький плескіт хвиль.

Тато готує шашлик, мама розстелила скатертину на траву та викладає овочі, фрукти, хліб. Ти з братом(чи сестрою) граєшся в м'яч... Захотілося пити. Мама налила води із пляшки в одноразові стаканчики, ви зі спрагою випили й пожбурили їх подалі від себе... Чекайте!!!

Можливо, я помиляюсь?

Після себе ви прибрали все сміття, забрали все із собою і залишили чарівну галявину чистою. Адже сюди також захочуть приїхати відпочити інші люди.

А якщо ні? Якщо стаканчик полетів у траву біля ставка? Пляшка залишилася на березі? Пакет зі сміттям – біля кущів?

Хочеш дізнатися, що далі може трапитися?

Звук від мотора затих.

- От знову, - сумно зітхнула стара Сосна, - гармидер, безлад, купи сміття.

Дивитися Бридко!

- Не хочу більше бачити як жбурляють непотріб і через нього не можна вільно випростати листочок, - скаржилася Ромашка.

- Не дозволю більше нікому зануритися в мою водичку. – обурено плескотів ставок. – Лілею зірвали. А навіщо? Через кілька хвилин пожбурили як непотріб. Пакети з-під фруктів, цукерок, бутербродів заплуталися в очереті, заважають і риbam, і птахам.

- І гілочки мені зламали, - плакав молоденький Клен, - щоб лозинами битися, наче шаблями. А мені боляче, як тепер бути?

- Не журися, - зацвірінькала Синичка, - я тобі пісню заспіваю – біль полегшає, рани загояться.

- От що я думаю, - повільно почала поважна Сосна, - не будемо більше допомагати людям відпочивати. Нехай побачать, який без нас відпочинок! Чуєте, знову двигун гарчить. Ще одні диво-гості їдуть «відпочивати». Ви готові мене підтримати?!

- Так, так! – гуртом погодилися ображені байдужістю відпочиваючих.

На галявину заїхала машина. Із неї вийшли чоловік, жінка і хлопчик років 10.

- Ось це місце, куди ми з мамою і татом приїжджали відпочивати, - захоплено сказав чоловік. Тут чисте озерце із співочим очеретом та чарівними водяними лілеями. Недалеко від нього стара сосна, що, здається, вічно тут росла. А на галявині завжди багато ромашок. У кронах кленів весело цвінькали сніці та інші птахи. Так ту завжди було гарно!

- Гарно та не дуже, - зауважила жінка, - Подивіться, скільки сміття!. Та й ромашок я не бачу, очерет мовчить.

- Тату, мамо, - звернувся хлопчик, - вода холодна, неприємна, і лілей, про які ти розповідав, не бачу. У воді поліетиленові пакети, бляшанки, пляшки. Це зовсім не чарівне місце!

- Щось не так. – погодився тато. – Сумне місце, непривітне. Здається, що нам тут не раді. Неначе все заніміло, відвернулося та не хоче з нами спілкуватися. Чуєте – навкруги насторожена тиша?

- Мені здається, тату, що всі чекають, що ми будемо далі робити, - замислено сказав хлопчик.

- Це не відпочинок, - підхопила мама, - брудно, неохайно, квіти зникли, птахи не співають, комахи не дзижчать. Сумний, ображений ліс!

- Мамо, тату, я знаю, як вибачитися перед галявиною, ставком та їхніми мешканцями!

- Я здогадуюся, - посміхнувся тато.

- А я підтримую, - засміялася мама.

Вона дістала із валізи пакет. Усі знайшли сухі палички і почали прибирати. Зібрали швидко стаканчики, пляшки, пакети, навіть знайшли у кущах пробитий м'яч. Із води вибрали увесь непотріб. Зламані гілочки охайно підрізав тато. Утомилися всі страшенно!

Хлопчик озирнувся навкруги і здивовано вигукнув:

- Тату, мамо! – Подивіться, уся галявина у ромашках і ще якихось гарних квітах. А як вони пахнуть!

- Любі мої, - захоплено вигукнула. – подивіться на озерце – які там лілеї, а вода переливається то сріблом, то золотом.

- Тихо, тихо, - зашепотів тато, - чуєте, хор.

- Так, дивовижно щебечуть, - захоплено сказали і жінка, і хлопчик.

У гілках клену цвінькали птахи, Сосна привітно колихала гілками, комахи дзижчали над квітучою галявиною, а цьому хору підспівував веселий очерет.

- Оце так відпочинок, - захоплено вигукнув хлопчик. – Ніхто у класі не повірить мені. Це ж ліс та його мешканці пробачили нам за образу. Як же навкруги гарно та чарівно!

Родина залишилася на галявині до вечора. Поверталися додому щасливі та задоволені, адже родина не просто відпочила, а й попросила пробачення за інших, хто не розуміє, що своєю недбалістю приносить шкоду іншим.

Звук двигуна поступово затихав.

- От що я думаю, - знову почала поважна Сосна, - якщо люди будуть до нас з повагою ставитися, не ображати, то й ми завжди влаштуємо незабутній відпочинок.

- Так, - погодилася біленька ромашка, весело розправляючи пелюстки.

- Обов'язково, - підтвердило прозоре озерце.

А очерет разом із вітерцем тільки радісно співали чарівну пісню щасливої природи.

Отже, друже, я сподіваюсь, що ти зрозумів: тільки від нас, людей, залежить, чи буде ображеною на нас природа, чи стане ворогом усьому людству, чи буде вірним і надійним другом.

**ЗАГАДИВ
ДІМ СВІЙ**

**НЕ ЗАБРУДНЮЙ
ЧУЖИЙ!**

Не забруднюйте природу!